

af den kreds af selskaber, hvor offentlige repræsentanter bør udpeges, er det fundet hensigtsmæssigt at vælge de selskaber, hvor der kan vælges arbejdstagerrepræsentanter. Ordningen bygger dermed på et relativt let konstaterbart kriterium, som i forvejen anvendes for aktieselskaber i almindelighed, og for forsikringsselskaber, banker og sparekasser ved valg af arbejdstagerrepræsentanter.

Ifølge en undersøgelse, som er foretaget af forsikringsrådet, vil der herefter blive tale om offentlige repræsentanter i 28 selskaber. Hertil er knyttet yderligere 31 mindre selskaber i koncerner og lignende, som sammen med 19 af de 28 selskaber udgør 13 koncerner. Der vil herved ud af 152 forsikringsselskaber blive dækket 59 selskaber, der omfatter de 28 største, og som repræsenterer ca. 80 pct. af den samlede præmieindtægt. Samtidig udvides de gældende regler om medarbejderrepræsentation til også at omfatte koncerner, hvis disse har beskæftiget i alt mindst 50 arbejdstagere i de sidste 3 år.

11) Forslaget indeholder en bestemmelse om *redelig forretningsskik og god forsikringspraksis*, en bestemmelse som ikke findes i den gældende lov. Forsikringsrådet har også hidtil påset, at forsikringsselskaberne driver deres virksomhed i overensstemmelse med god forretningsskik. I de tilfælde, hvor rådet har måttet gribe ind, er uoverensstemmelserne som regel blevet bilagt i mindelighed. Der er således skabt en vis praksis for indseende med selskabernes virksomhed på denne måde. Det vil være rimeligt at underbygge tilliden til forsikringsselskaberne ved at skabe et lovgrundlag herfor, således at selskaberne fortsat kan leve op til denne standard. En lignende regel findes allerede for pengeinstitutter i bank- og sparekasseloven, § 1, stk. 6.

Bestemmelsen skal ses i forbindelse med forslaget om indførelse af offentlige repræsentanter, idet en bestemmelse om redelig forretningsskik og god forsikringspraksis vil være af værdi for de offentlige repræsentanters virke i forsikringsselskabernes bestyrelser.